

**DIABETES AND IMPAIRED FASTING GLUCOSE AMONG
BUDDHIST MONKS IN CHANTHABURI PROVINCE:
PREVALENCE AND ASSOCIATED RISK FACTORS**

BHUWADOL KURAMASUWAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE (PUBLIC HEALTH)
MAJOR IN INFECTIOUS DISEASES AND EPIDEMIOLOGY
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2011**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

DIABETES AND IMPAIRED FASTING GLUCOSE AMONG BUDDHIST MONKS IN
CHANTHABURI PROVINCE: PREVALENCE AND ASSOCIATED RISK FACTORS

BHUWADOL KURAMASUWAN 4936432 PPH/M

M.Sc.(PUBLIC HEALTH) MAJOR IN INFECTIOUS DISEASES AND EIDEMIOLOGY

THESIS ADVISORY COMMITTEE: NOPPORN HOWTEERAKUL, Ph.D.(MEDICINE &
HEALTH SCIENCES), NAWARAT SUWANNAPONG , Ph.D.(POPULATION AND
DEVELOPMENT), PETCH RAWDAREE , M.D., M.Sc.(EPID)

ABSTRACT

Diabetes (DM) and its associated complications is a major health problem for Thai people, including Buddhist monks. This cross-sectional study aimed to estimate the prevalence of DM and impaired fasting glucose (IFG) and factors associated with DM among the Buddhist monks in Chanthaburi Province. A total of 415 Buddhist monks aged 35 years and over were randomly sampled. Data were collected by self-administered questionnaire. A fasting capillary whole blood specimen was collected for glucose measurement.

The prevalence of DM was 10.8%, 2.8 % treated DM and 8.0% screened DM. The prevalence of IFG was 11.8%. Multiple logistic regression analysis revealed 5 factors were significantly associated with DM: longer ordination duration; having raised systolic blood pressure; practicing alms-gathering; drinking tea/bottled tea 0-3 day/week; and having unacceptable DM knowledge. Screening for DM needs to be regularly done for early detection and treatment. Continued effective lifestyle modification intervention including increasing physical activities, proper diet; and updating Buddhist monks' DM knowledge are recommended. Continued education for lay people about offering healthy food such as low fat, high-fiber, not-too-sweet fruits and vegetables to the Buddhist monks is also essential.

KEY WORDS: PREVALENCE/ RISK FACTORS/ BUDDHIST MONKS/ DIABETES/
IMPAIRED FASTING GLUCOSE

91 pages

โรคเบาหวาน และ ภาวะที่มีความผิดปกติของระดับน้ำตาลในเลือดที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวาน ในพระภิกษุสงฆ์
จังหวัดจันทบุรี: ความชุกและปัจจัยเสี่ยง

DIABETES AND IMPAIRED FASTING GLUCOSE AMONG BUDDHIST MONKS IN CHANTHABURI
PROVINCE: PREVALENCE AND ASSOCIATED RISK FACTORS

ภูวคณ ฐรมะสุวรรณ 4936432 PPH/M

วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกโรคติดเชื้อและวิทยาการระบาด

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: นพพร โทวธีระกุล, Ph.D.(MEDICINE & HEALTH SCIENCES),
นวรรตน์ สุวรรณผ่อง, Ph.D.(POPULATION AND DEVELOPMENT), เพชร รอดอารีย์, M.D., M.Sc.(EPID)

บทคัดย่อ

โรคเบาหวานและอาการแสดงที่สัมพันธ์กับกลุ่มโรคเบาหวาน คือปัญหาสุขภาพที่สำคัญของคนไทย รวมถึงกลุ่มพระภิกษุสงฆ์ การศึกษาวิจัยแบบภาคตัดขวางนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณค่าความชุกของโรคเบาหวานและภาวะที่มีความผิดปกติของระดับน้ำตาลในเลือดที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเบาหวานในกลุ่มพระภิกษุสงฆ์ จังหวัดจันทบุรี โดยศึกษาในพระภิกษุสงฆ์ ที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป จำนวน 415 รูป สุ่มเลือกตัวอย่างตามลำดับชั้น เก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย และการเจาะโลหิตปลายนิ้วเพื่อตรวจค่าระดับน้ำตาลหลังอดอาหารอย่างน้อย 8 ชั่วโมง

ผลการศึกษา พบว่า ค่าความชุกของโรคเบาหวานของภิกษุสงฆ์ในจังหวัดจันทบุรีเท่ากับร้อยละ 10.8 โดยพบพระภิกษุสงฆ์ร้อยละ 2.8 ปัจจุบัน ยังรักษาอาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน และร้อยละ 8 ของกลุ่มพระภิกษุสงฆ์ พบว่าเป็นการตรวจครั้งแรกและพบความผิดปกติของระดับน้ำตาลในเลือด ส่วนค่าความชุกของภาวะที่มีความผิดปกติของระดับน้ำตาลในเลือดหลังอดอาหารผิดปกติ(IFG) ได้เท่ากับ ร้อยละ 11.8 เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยการถดถอยพหุคูณ พบว่ามี 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ จำนวนพรรษาที่บวช ค่าความดันโลหิตตัวบนที่เริ่มสูง การเดินบิณฑบาต การดื่มน้ำชาเขียวหรือชาบรรจุขวด 0-3 วัน/สัปดาห์ และการขาดความรู้เรื่องโรคเบาหวาน การคัดกรองโรคเบาหวานต้องทำสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเป็นการค้นหาผู้ป่วยรายใหม่ซึ่งสามารถจะทำการรักษาได้ทันเวลาที่ในช่วงแรก การส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายที่คล้ายการออกกำลังกายในกลุ่มพระภิกษุสงฆ์ ตลอดจน การส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชน ถึงอาหารที่เหมาะสมในการถวายพระ เช่น อาหารไขมันต่ำ อาหารที่มีกากใยอาหารสูง การเพิ่มผักและผลไม้ที่ไม่หวานมากในการบริโภค เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พระภิกษุสงฆ์ได้รับอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ซึ่งจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรงสามารถประกอบกิจของสงฆ์ได้อย่างเหมาะสมและถือว่าการทำนุบำรุงอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนสืบไป.